

העולם הזה

חוב גליקסון 8, תל אביב, 26786, ת.ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס טסה פחם בע"מ, ת"א, טל. 31139. חאפצה: דוד סופר ובניו, תל אביב. הערכת איננה אחראית לתוכן הודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כחו

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כתיבה:
סילבי טש

כתב בכיר:
אלי תבור

עורך תבנית:
זקי

צלם המערכת:
מריה קרו

חברי המערכת:
מנשה ברודין, שישע גלור, יורי גלורי, דויד גורביץ, רותי ורד, אברהם הרפון, יוסף אברסרדי, אביבה סגל, שמואל סיגל, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

יולי 1952

אחר של לה מונד. אמנם היה זה מאמר הרבה יותר קטן מזה שהוקדש לשיחות עורך העולם הזה, אולם הוא נגע בנושא אחר: מאמציו של חייב אריה בן אליעזר, אשר לכה מונד ראה אותם בעין רעה. הארץ לא שכה להוסיף כי לה מונד הוא עתון חשוב מאד.

מדוע קרדשנו לפני שבועיים מקום זה נרחב לפרשת שלוש הישראליות שעברו לעזה עם חיילי האו"ם? היתה, כמובן, הסיבה העונות וההתנערות: למסור אינפורמציה מלאה ככל האפשר, על נושא שחרג מתחום הכרוניקה והתפתח לתסבוכת בידי לאומית. אולם היתה גם סיבה שניה, שנגעה שחוח לשקילות ציבוריים ויותר לגורלן האישי של השלוש.

העולם הזה, כמו כל העתונות הישראלית, מגיע בקביעות ובמהירות אל המדינות השכנות. אותם מוסדות בממשלת מצרים, אשר בדיהם נתון עתה גורלן של שלוש הצעירות מתל אביב, הינם קוראים קבועים של העתונות העברית — או לכל הפחות של אלה פרקים בעתונות העברית הדנים בענייניהם. רציון שהמצרים ידעו היטב את רקען האמיתי של הנערות, לפני שיחרצו את גורלן.

בכתבה המצולמת על שלוש הנערות (העולם הזה 1113) אספנו חומר רב ומס' מן, כדי להראות מי הן באמת השלוש: מגרלות, כפי שטענו שלטונות עזה בעת מעצןן, או בדרגיות פשוטות שעברו את הגבול כאשר היין העבירן על דעתן? תיאורו בפרוטרוט גם את היחסים שבין הנערות והחיילים הקנדיים, כדי שיהיה ברור מדוע הסכימו לנסוע אהם לעזה. מדיעות שהגיעו בינתיים מעזה ומקהיר, מתקבל הרושם כי דליה שוען, אחת דגני ורחל זקן עלולות לשמש קלף במישחק מדיני מצרי. האפשרות הראשונה היא כי על ישראל לשוב ולשתף פעולה בועדת שבתית השקש המעורבת, בה חולה ישראל להכיר עם פרוץ מלחמת סיני.

האפשרות השניה היא, שהמצרים ירצו להשתמש בנערות לצורכי תעמולה פנימית, יערכו להן משפטי ראוהו כמרגלות. לפחות שתיים מן הישראליות דוברות ערבית שוט' פת ומשפטן יספק מטעמים לעתונות ולקהל במצרים. על כן הרחיב העולם הזה את היריעה, באורו את הנערות — כדי שהמצרים ידעו היטב כי אין להם עסק עם מרגלות ערי מומיות ומסוכנות, כי אם עם שלוש נערות פשוטות, שהגורל דחף אותן למק' צוע הפכפך וחטירותיה. ועד כמה שיהיה זה מפתח לערעור משפטי ראוהו בקהיר, אני מקווה שהשקול האנושי יגבר על הפיתוי הקר. החזרתן של שלוש הבחורות לישראל בהקדם, היה מוכיח כי אמנם יכולה שלוש בין שתי המדינות גם שפת ההבנה האנושית, ולא רק שפת השנאה והגנקה.

הראשונה שלי הרצון לשלוח מיכרסברכה לאורי אבנרי, שגיבא וחזר וניבא זאת כמה פעמים בשבועות האחרונים (העולם הזה 1110 והלאה). ידיעה זו הוכיחה לי כי

הננו רוצים להודות מעל גבי עתונכם לזמרת שבוט והניסויים אלדד. יושר כי הם על הופעתם בטלוויזיה ההולנדית, אשר היתה מוצלחת ועשתה רושם רב על חברי בני הגויים באו.

עייני לייצקי, אוטרנט, הולנד

האינפורמציה שלו בענינים ערביים היא באמת מצוינת. שאלת תם: לאור העובדה שאבנרי הוא הישראלי היחיד שרוב עם נ'ואד — האם הוזמן למשרדהחזן למסור דו"ח? אריאל כרמי, רמת גן

התשובה: לא. יש לי הרושם שבמשך חודשיים מעל עורך "העולם הזה" יותר למען עתידה של ישראל במרחב מאשר כל משרדהחזן הישראלי בעשר השנים האחרונות. נראה שאין צורך בתקצוב ממשלתי כדי לייצג את המדוי נה בכבוד וביעילות. אסתר קמינסקי, תל אביב

איפה חיים כזה? אם זה לא מנע עם האויב, מה זה? שמואל ברזלי, חיפה

קשר השתיקה
האמצעים השירותיים אשר נקטו עלי ידו השלטונות בתשיעי לינואר 1952, למי נוע את כינוסו של כינוס החיות העממית בעשירי חודש. זכו לשתיקה מצד העתון. נות אמצעים אלה כללו מעצר והגליה של מנהיגי החיות וציריתוהן נגד עשרות מהם. היה זה ברור לדעתהקהל העברית, שלאמץ צעום אלה קדמה ההתקפה המעליפה של מר ג'ורג'יון מעל במת הכנסת. לרוע המזל, העתונות לא רק שעברה בשי תיקה על פעולות לחץ בלתי דמוקרטיות אלה על זכויותיהם הפוליטיות של התושבים הערבים: היא פירסמה אף ספורים מדומים על "התפרקותה" של החיות, לכן, היתה רוצה לתת תיאור מלא של האווירה בה נתונים הערבים של המדינה הזאת. הדרך הטובה ביותר לעשות זאת, היא לתאר יוני אמצעים מנותחים שנגסו נגדי.

ב-28.10.1952, הוציא המושל הצבאי צו לאסור אותי למשך 48 שעות למי סעיף 111 של תקנות החירום. מדוע? משום שהסגירה הנערכת של החיות תיכנו גמישה לציון יום השנה השני של כפרקאסם בכית.

כפעם נוספת, בתשיעי בינואר, הוצא עוד צו מעצר נגדי, לפי אותו תקנות ועצמתי למשך המישה ימים. מדוע? משום שהחיות עמדה לכנס כינוס בעצו, ולכבוד משלחת סטאה לכנסת. תקנות החירום, שתוקנו על ידי שלטונות המטרס הבריטיים כדי לבלום את תנועת השחרור הלאומית בומנס... מנוצלות על ידי המשילת ישראל להטות בסחון המדינה. כתוצאה מכך יהיה זה מובן, אם אישאל את השאלה: איך סככו אני את הקיסור בזכויות ביצד מהות שיתו פנישות אלה איום למי דינה? בהיותן פעילויות פוליטיות שוטפות ופעילות?

אני יכול להפנע מהמסגרה, שהשלטונות החליטו להגיש לשיא במדיניות של לחץ לאומי, על ידי ניסוף האזרחים הערבים של המדינה מוכויותיהם הדמוקרטיות. מי ארגון, מפעילות פוליטית וחרויות אחרות, לכסוף היית רוצה להטות את השומת לב העתונות, שהמשכנת המצב הנוכחי של קשר שתיקה כלפי כל דבר הקיסור בזכויות הערבים, יביא ללאספקס ההנבלת חופשי המשיכה, הארגון והדבור במדינה זו, המת נאה כמוסדותיה הדמוקרטיות.

מנצור ט. כרדוש, נצרת

סיבה לחופש
ברצוני לכתיבם לכתוב ולהתריע נגד מי הנ מונת שיש בו סכנה רבה, אני מתכוונת לה למ שירוע ביום מתו של יושבראש ה' נכסת יוסף שפרינצק. ביום ההלויה הכי ריוו על חופש מלימודים בכתי הספר. מי קרה? בני בו 10, בא הכית ובמלוא הענינות הכרו: למה שפרינצק לא מת ביום שני? ביום שני יש לנו שש שעות ולא חש.

מדוע ימי אכל הם ימי חופש? חגיגי יותר היה להפוך דווקא ימים אלה לימי עיון ולימוד בצוואת. משום שיום חופש נחשב בעיני התלמידים ליום חג ולא ליום אכיל.

דוררה ארגמן, חיפה

כיבוש האגודה
השערויות באגודת ישראל "צירפת" בתל אביב (העולם הזה 1114), חיבת החיבר לציבור גם את השערויות בחיפה. על

מינותיו של אבא חושי להשתלט על האגודה לידרות ישראל "צירפת" בראשותו של עורדידן בועז נורביץ, ומניעת נישא אל האורחים הנכבדים שהגיעו מצרפת. פרשה שהדיה ישמעו עוד בבית המשפט. אחרי שהקימו לאחרונה בחיפה מניה של האגודה התל אביבית בראשותו של מוכיר "סלל-בונה", מתקבלים אורחי המדינה משרדהכסחון בדיים נאמנות וקבלותהפנים נערכות בסודיות תחת משמר שמרמה חזק. האין חושי ופרס. שייכים במקרה לזאת מפלגה?

חולדה גורביץ, חיפה

אינני מבין מדוע אתם מתמרמרים על "משפריהכסחון התערב בנעשה בלינה ל' ידירות ישראל "צירפת". האם לדעתכם מו מב שאנשי "הרות" ישלטו על אגודה זו? אילו קרה דבר זה, אין ספק שהוא היה פוגע בכסחון המדינה או בכסחון הממשר הנוכחי. משום כך נראה לי שכיבוש ה' אגודה הוא בהחלט בתחום משרדהכסחון ה' רות, תל אביב

ההצעה שיערך המבקר חיים נמו, היא למטה מכל ביקורת. אורי רביץ, תל אביב

נדהמתי למקרא מעללין של שמעון פרס, האם אין אנשי ועדהכבוד של "אגודת ישראל "צירפת" מוצאים לנכון להניב על חו פעם מצעור זו? איך ראשיערים וחברו נכסת יכולים לתת את השם ולקחת לחסותם אגודה בה מתרחשים מעשים מעין אלה? ש, שקד, רחובות

התשלום והפרסומות
אחרי גילוי שערויות בתיבהבוסת בחיפה, אנו קוראים כמעט כל יום בעתונים על גילוי בתיבוסת במקום זה או אחר. כשכלל כל השנים היינו קוראים על רברים כאלה במעט בכל יום. אלא שתמיר היו הידיעות מוצנעות בברוניקה באותיות ועירות. מה שמפיע עוד יותר "שבזמן האחרון החלו העתונים להוסיף ליד כל ידיעה על גילוי בתיבוסת את הדר ערה: בתיבוסת לא מידים, או להכרזת הנכוה. לשם מה תוספת זאת? האם יש מוסר כזה לא נשים לאימדיים? גיורא שגור, תל אביב

כתבתם על חכי נות הקרתנות של תושבי חיפה של ביאו למתם של ה' נאשנים בהחזקת ה' מי הפנישות (העי) כל היה (1114), ה' תה נונעת ללב. הבעי תם בריוק את מה שחשבתו כל הזמן על הפרשה. אין ספק שאיסוריו של היועץ המשפטי של מירסום השמות, ה' שגרו לניסוח ה' מ'פסד ולפערה ה' צבורית שפסה כבי. בו, ישר כוחכם על איש יעצאם לננות תופעות חברתיות בלתי בריאות אלה. י. ס., חדרה

המלצה למרגלת
ההשנות של מספר אנשים על הנערות ה' אלי שעברו לעזה (העולם הזה 1113) ובתוכם המדיניות ה' מצי — הן מוסעות

— ברור שנערות אלו אינן מרגלות. כל להיות מרגל עבור ישראל אפשרי רק, אם האב היה בהננה והסבא בהשומר. דליה עברה עם אנשי או"ם במשך חודשים, מה שפרסות לא תעשה כמובן. האוהב היא בלתי מוסרית והאם יכול מרגל ישראלי להיות בלתי מוסרי? לדעתי אין לא פחות טובות ולא פחות השכות מהבחרים שחלכו למסרה. הן לפחות היכו לבקר אנשים חיים ולא אבנים מתים.

פנחס כהן, יקנעט

מכתב יופי עי פניטיקה
מי שעמר ביום השני בשבוע שעבר, בכי ביבות רחוב שינקין בתל אביב, לא יכול היה שלא להעצר להתבונן בהפננה שקול המולה רבה כמעט מנה. היתה זו הפננה שערכו, "פועלי תל אביב והסביבה", שורה ארוכה של ילדים ובנינוער בניו בתיהספר עזרה שם והעירה בעקבותיה את כל האובי לוסיה בכביה. מפעקותיהם שמשם אפשר היה לשמוע הרבה ולהבין מעט, שמעתי. "פועלים... מ'כרות... מובטלים... יו' פר המחיה... יפ'שתי' בין הספגנים כמח אנשים שלפחות יראו כמובטלים או אפילו פועלים. עמדו שם מספר מקרים ובנייהם אנוכי, לפתע ישעתי משהו מהם מעיר. "איפה יש כאו פועלים או מובטלים, אני רואה כאן רק ילדים". עמד שם נכר אתר יתוא פועל אמיתי, והוא גיחד ואמר: "ה' עובדים בבתיהספר".

את שמי אני מעדיפה לא לתת כאו מאחר שאינני מחשבת פרסום, לכבוד זה הנעתי רק פנים אתה כשהייתי מועמדת בחירת מלכת הויפ'א, אבל מאו הפכתי בכחורה צנועה וענוה. אבל עירנית מאו בכל הנוגע לפניטיקה.

אלמונית, תל אביב

דליה חזיז קנדי בכריכת "גלרגיל"

כפעם נוספת, בתשיעי בינואר, הוצא עוד צו מעצר נגדי, לפי אותו תקנות ועצמתי למשך המישה ימים. מדוע? משום שהחיות עמדה לכנס כינוס בעצו, ולכבוד משלחת סטאה לכנסת.

תקנות החירום, שתוקנו על ידי שלטונות המטרס הבריטיים כדי לבלום את תנועת השחרור הלאומית בומנס... מנוצלות על ידי המשילת ישראל להטות בסחון המדינה. כתוצאה מכך יהיה זה מובן, אם אישאל את השאלה: איך סככו אני את הקיסור בזכויות ביצד מהות שיתו פנישות אלה איום למי דינה? בהיותן פעילויות פוליטיות שוטפות ופעילות?

אני יכול להפנע מהמסגרה, שהשלטונות החליטו להגיש לשיא במדיניות של לחץ לאומי, על ידי ניסוף האזרחים הערבים של המדינה מוכויותיהם הדמוקרטיות. מי ארגון, מפעילות פוליטית וחרויות אחרות, לכסוף היית רוצה להטות את השומת לב העתונות, שהמשכנת המצב הנוכחי של קשר שתיקה כלפי כל דבר הקיסור בזכויות הערבים, יביא ללאספקס ההנבלת חופשי המשיכה, הארגון והדבור במדינה זו, המת נאה כמוסדותיה הדמוקרטיות.

מנצור ט. כרדוש, נצרת

סיבה לחופש
ברצוני לכתיבם לכתוב ולהתריע נגד מי הנ מונת שיש בו סכנה רבה, אני מתכוונת לה למ שירוע ביום מתו של יושבראש ה' נכסת יוסף שפרינצק. ביום ההלויה הכי ריוו על חופש מלימודים בכתי הספר. מי קרה? בני בו 10, בא הכית ובמלוא הענינות הכרו: למה שפרינצק לא מת ביום שני? ביום שני יש לנו שש שעות ולא חש.

מדוע ימי אכל הם ימי חופש? חגיגי יותר היה להפוך דווקא ימים אלה לימי עיון ולימוד בצוואת. משום שיום חופש נחשב בעיני התלמידים ליום חג ולא ליום אכיל.

דוררה ארגמן, חיפה

כיבוש האגודה
השערויות באגודת ישראל "צירפת" בתל אביב (העולם הזה 1114), חיבת החיבר לציבור גם את השערויות בחיפה. על